

Przystąpienie do powyższej Konwencji zatwierdzam.

W Warszawie, dnia 10 kwietnia 1936 r.

(—) *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów

(—) *Marjan Zyndram-Kościałkowski*

Minister Spraw Zagranicznych

(—) *Beck*

440.

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 12 czerwca 1936 r.

w sprawie przystąpienia Polski do konwencji w sprawie okrętów szpitalnych z dnia 21 grudnia 1904 r.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że w wykonaniu postanowień art. 5 konwencji w sprawie okrętów szpitalnych, podpisanej w Hadze dnia 21 grudnia 1904 r., Rząd Polski zgłosił Rządowi Holenderskiemu w dniu 31 października 1921 r. przystąpienie Polski do powyższej konwencji.

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

441.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 25 lipca 1936 r.

w sprawie przedsiębiorstw zbierania i udzielania informacji o stosunkach gospodarczych.

Na podstawie art. 4 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. o przedsiębiorstwach zbierania i udzielania informacji o stosunkach gospodarczych (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 16) zarządzam co następuje:

§ 1. Koncesję na prowadzenie przedsiębiorstwa zbierania i udzielania informacji o stosunkach gospodarczych, a w szczególności o stosunkach kredytowych i zdolności płatniczej przemysłowców i innych osób, mogą otrzymywać osoby fizyczne, obywatele polscy o nieposzlakowanej przeszłości, oraz osoby prawne, mające siedzibę w kraju.

§ 2. Przedsiębiorstwo, określone w § 1, jest obowiązane:

- prować ewidencję zamówień i udzielanych informacji,
- zachowywać w ciągu pięciu lat odpisy zebranych oraz udzielonych informacji z zaznaczeniem nazwiska pracownika lub korespondenta, który informację dostarczył,
- prować ewidencję osób, zatrudnionych w przedsiębiorstwie, jak również korespondentów zamiejscowych.

- umożliwić upoważnionemu do przeprowadzenia kontroli delegatowi (delegatom) Ministra Przemysłu i Handlu lub wojewódzkiej władzy przemysłowej wgląd we wszelkie prowadzone przez przedsiębiorstwo księgi, wykazy, kartoteki i odpisy informacji, jak również w korespondencję i inne dokumenty, dotyczące działalności przedsiębiorstwa, oraz udzielać temu delegatowi (delegatom) żądanych wyjaśnień.

§ 3. (1) Przedsiębiorstwo nie może dokonywać wywiadów ani udzielać informacji:

- o instytucjach, których działanie pozostaje w związku z obroną Państwa,
- o instytucjach wojskowych oraz o instytucjach i przedsiębiorstwach państwowych,
- o stosunkach służbowych osób wojskowych w służbie czynnej i w Korpusie Ochrony Pogranicza, funkcjonariuszów Straży Granicznej oraz oficerów Policji Państwowej.

(2) Przedsiębiorstwo nie może udzielać informacji o instytucjach i zakładach przemysłowych, współpracujących lub pracujących dla wojska, w zakresie spraw dotyczących obrony Państwa.

§ 4. Przedsiębiorstwo powinno posiadać kierownika, którym może być bądź sam koncesjonariusz, bądź osoba przez niego ustanowiona za zgodą władzy udzielającej koncesji.

§ 5. (1) Na zabezpieczenie roszczeń do przedsiębiorcy, powstałych z tytułu szkody, wynikłej z czynności zawodowych przedsiębiorstwa, przed-

siębiorca powinien złożyć przed wydaniem mu dokumentu koncesyjnego kaucję w wysokości 10.000 zł. Złożenie kaucji nie zwalnia przedsiębiorcy od osobistej odpowiedzialności.

(2) Kaucję wpłaca się na rachunek kasy urzędu skarbowego, właściwego dla miejsca siedziby odnośnego przedsiębiorstwa, do dyspozycji Ministerstwa Przemysłu i Handlu. W miejscowościach, w których znajduje się kilka urzędów skarbowych, kaucję należy wpłacać na rachunek kasy 1 urzędu skarbowego.

(3) Kaucję składa się w gotówce lub w papierach wartościowych, posiadających bezpieczeństwo prawne (pupilarne), według ich ostatniego, przed złożeniem, kursu giełdy pieniężnej warszawskiej.

(4) Zaspokojenie roszczenia z kaucji następuje na podstawie sądowego tytułu wykonawczego.

(5) W razie zmniejszenia się kaucji lub jej wartości, przedsiębiorca powinien uzupełnić kaucję w terminie miesiąca do pierwotnej wysokości.

(6) Kaucję zwraca się dopiero w rok po likwidacji przedsiębiorstwa, o ile w tym terminie nikt nie powiadomi władzy udzielającej koncesji o wytoczeniu przeciwko przedsiębiorcy powództwa o wynagrodzenie szkody, wynikłej z prowadzenia przedsiębiorstwa.

§ 6. Dla zaspokojenia wierzytelności, nie podpadających pod przepis § 5 ust. (1), kaucja może być wzięta w zastaw lub poddana egzekucji tylko bez uszczerbku dla praw pierwszeństwa roszczeń, określonych w § 5 ust. (1). Wierzytelności takie mogą być zaspokojone z kaucji na zasadach ogólnych w rok po likwidacji przedsiębiorstwa, o ile nie zgłoszono roszczeń, którym służy prawo pierwszeństwa (§ 5 ust. (1) i (6)).

§ 7. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(2) Do przedsiębiorstw zajmujących się zbieraniem i udzielaniem informacji o stosunkach gospodarczych, istniejących w dniu wejścia w życie dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 16), przepisy rozporządzenia niniejszego stosują się od dnia 15 stycznia 1937 r.

Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

442.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 26 lipca 1936 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zmianie taryfy celnej wywozowej.

Na podstawie art. 13 ust. 5 lit. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządzam co następuje:

§ 1. Uwaga 2 do grupy II taryfy celnej wywozowej, zawartej w załączniku do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 23 października 1934 r. o ustanowieniu taryfy celnej wywozowej (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 873), otrzymuje brzmienie następujące:

„2. Drewno olszowe, wymienione w poz. 15, wywożone w okresie do dnia 15 października 1936 r. włącznie — za pozwoleniem Ministra Skarbu 0,80%.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

443.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 26 lipca 1936 r.

w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie uzupełnienia rozporządzenia z dnia 29 kwietnia 1936 r. o zniżkach celnych i zwolnieniach od cła.

Na podstawie art. 23 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządzam co następuje:

§ 1. Wykaz Nr. 1, dołączony do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 29 kwietnia 1936 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zniżkach celnych i zwolnieniach od cła (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 269) i uzupełniony rozporządzeniem z dnia 17 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 346), uzupełnia się dodaniem dalszych wyszczególnionych niżej pozycji:

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w % cła normalnego (autonomicznego)
z 745	Wyroby z gumy miękkiej t. zw. „Dunlopillo“	20
z 955 p. 3	Niewyrabiane w kraju łączniki do rur t. zw. „Tool Joints“ do wierceń ziemnych	30
z 964 p. 1b i p. 2	Niewyrabiane w kraju żerdzie stalowe, pompowe dla kopalń nafty	20
z 1006	Niewyrabiane w kraju narzędzia i przybory wiertnicze udarowe i obrotowe do wierceń ziemnych	20
z 1084 p. 3	Niewyrabiane w kraju pędnie do urządzeń wiertniczych systemu „Rotary“, nawet w stanie podzielonym	20
z grup 63, 66, 67, 69, 71 i 73	Niewyrabiane w kraju półfabrykaty, gotowe części i maszyny — do budowy (wmontowania) drezyn motorowych	35